Jednací číslo: 71Co 556/2012 - 348

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zdeňky Táborské a soudkyň JUDr. Radmily Baďurové a JUDr. Lenky Severové ve věci žalobce **Ivo M.,** nar. xxx, bytem xxx, proti žalovanému **Bytovému družstvu Alberta Kučery 10,** IČ: 25909762, se sídlem A. Kučery 1200/10, Ostrava – Hrabůvka, zast. Mgr. Martinem Skybou, advokátem se sídlem Ostrava, Preslova 9, **o uložení povinnosti uzavřít nájemní smlouvu,** o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 11.11.2011, č.j. 18C 479/2005 – 297,

t a k t o :

I. Rozsudek okresního soudu se **potvrzuje.**

II. Žalobce **je povinen zaplatit** žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení 5.203 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalovaného.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem okresní soud žalobu, aby žalovaný byl povinen uzavřít s žalobcem nájemní smlouvu na dobu neurčitou k družstevnímu bytu č. xxx v xxx. podlaží domu č.p. xxx na xxx v xxx nebo k jakémukoliv jinému bytu v témže domě, zamítl. Dále okresní soud uložil žalobci zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 8.700 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalovaného.

Okresní soud vyšel ze zjištění, že žalovaný byl založen za účelem koupě domu č.p. 1200 na ulici Alberta Kučery 10 v Ostravě – Hrabůvce s obecními byty. Zákládajícími členy družstva byla také Blanka M., matka žalobce, nájemkyně bytu č. xxx. Jmenovaná převedla svá členská práva na žalobce dříve, než se družstvo stalo vlastníkem předmětného domu. Blanka M. je dosud nájemkyní předmětného bytu. Žalovaný neuzavřel s žalobcem nájemní smlouvu k žádnému svému bytu. Žalobce jako člen družstva má na uzavření smlouvy právo. V době rozhodnutí okresního soudu se v domě nenacházel žádný volný byt.

Na základě těchto zjištění dospěl okresní soud k závěru, že žaloba není důvodná. Žalobci sice jako jedinému nebydlícímu členu družstva přísluší práva na přidělení bytu, ale vzhledem k tomu, že v době rozhodnutí soudu žádné volné byty v domě nebyly, nemohlo být žalobě vyhověno.

Proti tomuto rozhodnutí podal včasné odvolání žalobce. Ve svém odvolání žalobce namítal, že v průběhu řízení bylo porušeno právo na spravedlivý proces a také právo na zákonného soudce. Tento soud nemá právo zabývat se tímto sporem jako odvolací orgán, neboť se jedná o právo člena družstva a v takovém případě je věcně příslušný krajský soud. Pokud vrchní soud rozhodl jinak, rozhodl nesprávně. Součástí odvolání žalovaného byla i námitka podjatosti vůči projednávajícímu soudci Mgr. Aleši Pechovi, který žalobci neoprávněně uložil pořádkovou pokutu. Celé rozhodnutí považuje za zmanipulované a řízení za neodborně vedené. Soudce ho při jeho výstupu ignoroval, věnoval se ovládání různých čudel a táhel. Má dojem, že soudce se mu vysmívá. Dále žalobce uvedl, že argumentace žalovaného, že žalobce nemá právo na přidělení družstevního bytu, není správná. Tato argumentace vychází z neznalosti žalovaného článku 13 stanov. Není pravdou, že není možnost přidělení bytu jeho osobě. Žalovaný má možnost se dohodnout o zániku nájmu bytu s tím, že by se družstvo mělo finančně vyrovnat s jeho matkou jako s původní členkou. Kdyby jeho matka ukončila nájem, přišla by o finance, k bytu má citovaný vztah. V průběhu soudního řízení žalovaný minimálně v 8 případech přijal nové členy a dával byty do nájmu jen, aby nemusel byt přidělit žalobci – členu družstva, to nelze chápat jinak, než jako kšeftování s byty. Okresní soud se nedostatečně zabýval tím, zda existuje nějaký volný byt, neboť žalobce zpochybnil platnost všech nájemních smluv, tedy nájemní smlouvy k bytům 1 až 48 a okresní soud se tím vůbec nezabýval. Proto by měla být nově platnost jednotlivých nájemních smluv posouzena. Z těchto důvodů navrhuje, aby odvolací soud rozhodnutí okresního soudu zrušil a vrátil zpět okresnímu soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k odvolání navrhoval potvrzení rozsudku okresního soudu, byť nesouhlasí s jeho závěrem, že žalovanému vznikla povinnost uzavřít s členem družstva smlouvu, týkající se jakéhokoliv bytu, když žalovaný zastává názor, že tato povinnost se vztahuje toliko k bytu, k němuž se upomínala původní členská práva. Stanovy měly zabránit štěpení nájmu a členských práv, což se stalo právě v tomto případě. Žalovaný má zájem na uzavření dohody, dle které by nájemní vztah matky žalobce zanikl a žalobce by stal nájemníkem bytu č. xxx.

Z podnětu podaného odvolání přezkoumal odvolací soud rozsudek okresního soudu včetně předcházejícího řízení, a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Dříve, než se odvolací soud odvoláním po věcné stránce, zabýval se námitkami žalobce, vztahujícími se k vadám řízení.

Pokud se jedná o namítanou věcnou nepříslušnost okresního soudu potažmo krajského soudu jako soudu odvolacího, lze odkázat na rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27.09.2005, č.j. Ncp 1188/2005 – 32, ve kterém bylo rozhodnuto, že věcně příslušným soudem k projednání a rozhodnutí věci je okresní soud. Dle § 104a odst. 7 o.s.ř. jsou tímto rozhodnutím vázáni jak účastníci, tak soud. To znamená, že po určení věcně příslušnosti usnesením vrchního soudu nemůže být v projednávané věci otázka věcné příslušnosti opětovně nastolena.

Odvolací soud neshledal ani další vadu řízení spočívající v tom, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce. Soudce Mgr. Aleš Pecha se k námitce podjatosti vyjádřil tak, že nemá žádný poměr k věci nebo k účastníkům. Nejsou zde tedy žádné skutečnosti, které by vzbuzovaly pochybnosti o podjatosti uvedeného soudce, a takové skutečnosti netvrdí ani samotný žalobce. Výtky žalobce vůči soudci Mgr. Aleši Pechovi se týkají vedení řízení a samy o sobě tak nemohou být důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodování této věci (§ 14 odst. 4 o.s.ř.). Důvodem vyloučení soudce nemůže být uložení pořádkové pokuty usnesením ze dne 04.11.2011, č.j. 18C 479/2005 - 279. Odhlédnuto od toho, že pořádková pokuta byla soudcem prominuta usnesením ze dne 14.03.2012, č.j. 118C479/2005 - 318, a věcná správnost usnesení není předmětem přezkumu odvolacího soudu, odvolací soud podotýká, že žalobci byla pořádková pokuta uložena proto, že přes poučení pořizoval zvukové záznamy z jednání bez vědomí soudce a postupoval tak v rozporu s § 6 odst. 3 věty druhé zák.č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích, dle kterého s vědomím předsedy senátu nebo samosoudce lze pořizovat zvukové záznamy; kdyby způsob jejich provádění mohl narušit průběh nebo důstojnost jednání, může předseda senátu nebo samosoudce jejich pořizování zakázat.

Okresní soud při dokazování postupoval v souladu s procesními předpisy, z provedených důkazů vyvodil logická zjištění odpovídající ustanovení § 132 o.s.ř. Z těchto důvodů odvolací soud skutková zjištění okresního soudu jako správná přejímá. Skutkový stav zůstal nezměněn i v odvolacím řízení. Odvolací soud nepřistoupil k zopakování dokazování, neboť správnost skutkových zjištění okresního soudu nebyla zpochybněna a pro opakování dokazování nebyl důvod. Za nepřípustný návrh považoval odvolací soud návrh žalobce, aby odvolací soud přečetl veškerá

podání účastníků. K upomenutí toho, co kdo kdy tvrdil, rozhodně neslouží jednání soudu. Je povinností účastníka se na jednání řádně připravit. Má-li účastník potřebu se ujistit, jaká podání v průběhu řízení činil, má dle § 44 odst. 1 o.s.ř. právo nahlížet do spisu. Žalobce se rovněž mýlí, pokud se domnívá, že toto řízení je ovládáno zásadou vyšetřovací, dle které je povinností soudu vyšetřit nové důkazy a provést. V dané věci se jedná o řízení sporné. Proto povinnost účastníků navrhnout důkazy k prokázání svých tvrzení vychází ze zásady projednávací tak, jak stanoví § 120 odst. 1 o.s.ř.

Na správně zjištěný skutkový stav aplikoval okresní soud správné právní ustanovení. Odvolací soud souhlasí i s právním posouzením věci, které okresní soud ve věci zaujal a na které odvolací soud v podrobnostech odkazuje. Jestliže v době vyhlášení rozsudku neevidoval žalovaný žádný volný byt, nemohla mu být uložena povinnost uzavřít s žalobcem nájemní smlouvu. Uložení takové povinnosti by nemohl žalovaný splnit a takové rozhodnutí by nebylo možné vykonat (bez ohledu na úvahy žalobce o povinnosti žalovaného jeho matku, Blanku M., z bytu vyplatit, které ke všem okolnostem případu, kdy Blanka M. převedla na žalobce členská práva a zůstala nájemkyní bytu, je možné hodnotit jako v rozporu s dobrými mravy).

Ze všech těchto důvodů odvolací soud potvrdil rozsudek okresního soudu dle § 219 o.s.ř. jako věcně správný, když pochybení nebylo shledáno ani ve výroku o náhradě nákladů řízení před okresním soudem a řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, netrpělo žádnou vadou, která by měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci či vadou zmatečnostní.

Výrok o nákladech řízení vychází z § 142 odst. 1 za použití § 224 odst. 1 o.s.ř. a skutečnosti, že žalovaný byl v odvolacím řízení zcela úspěšný. Náklady odvolacího řízení žalovaného sestávají z odměny advokáta dle § 7 písm. e) a § 18 odst. 1 vyhlášky č. 484/2000 Sb. ve znění k 01.03.2012 ve výši 4.000 Kč, 1x RP za 300 Kč a 21% DPH ve výši 903 Kč. Náklady odvolacího řízení činí celkem 5.203 Kč, tyto byl žalobce zavázán zaplatit žalovanému ve lhůtě dané § 160 odst. 1 o.s.ř. k rukám zástupce žalovaného (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **je dovolání přípustné, jestliže** napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Dovolání **lze podat do dvou měsíců** k Nejvyššímu soudu v Brně, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu, prostřednictvím Okresního soudu v Ostravě.

V Ostravě dne 29.1.2013

Za správnost vyhotovení: JUDr. Zdeňka Táborská v.r.
Eva Gergišáková předsedkyně senátu